

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

10 Non contristabit iustum, quidquid ei acciderit. Prov. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

Dic ergo tu qui dives es & felix, & cui nihil deest, quando vides aliquem pauperem plenum ulceribus & infirmitatibus super stramen jacentem, morientem fame & frigore, dic: hæc est mea umbra: ecce hoc essem, si Deus mei non sollicitus fuisset, nec particularibus dotasset beneficiis.

Tu qui desideras esse sapiens & devotus, dum audis loqui de scandalosa vita alicujus peccatoris, vel de aliqua diffamata peccatrice, dic similiter, hæc est mea umbra, hoc est quod fuisset, & quod adhuc hodie essem, si Deus me lumine suo privaret, & si ipsius gratia me derelinqueret.

Verum est, quod vita hujus hominis sit scandalosa & horribilis: sed hæc est tua imago: humiliare igitur & adorare misericordiam Dei, quæ magna in tua persona operata est.

REGULA DECIMA.

Non contristabit iustum, quicquid ei acciderit. Prov. 12.

PARA

PARAPHRASIS.

Homo iustus fruatur semper pace interna: nihil accidet quod ipsum extra ordinem ponat, vel quod in ipso motus excites irregulares. Timor & tristitia sunt tonitrua, quæ non ascendunt ad eam regionem, ad quam ipse per Dei gratiam est elevatus, ita ut quidem fragor & sonitus eò perveniant, sed pax eum non derelinquat, nam quamdiu anima ipsius erit in pace, parum curabit fortune suæ & negotiorum suorum perturbationem.

REFLEXIO.

A Suesce absque admiratione & terrore aspicere ea, quæ accidunt: dum enim afflictio supervenit, non irascaris contra Deum, & non derelinque tuam bonam intentionem, ipsi in æternum esse fidelis.

Suffer pœnam cum respectu & humilitate, nec cor & virtutem tuam unquam sub culpa, quàm suffers, cadere sinas. Recordare, quod Deus illos, qui sibi chari sunt, puniat, & sicut Pater, qui filium suum nunquam magis amat, quàm dum

dum respectuosè & humiliter correctio-
nem suscipit ; ita homo nunquam ma-
gis Creatori suo placet , quam dum est
humilis, obediens & fidelis in suis adven-
sitatibus.

Non est homo qui non aliquid patia-
tur, non est verus Christianus, qui non
cum patientia, & non est sanctus, qui non
cum complacentia patiatur.

Principium sanctitatis est esse pacifi-
cum & modestum sub manu Dei, qui
nos affligit : Perfectio est, in hoc ponere
suam felicitatem, & sufferre id quod A-
postoli probârunt, dum exirent à suis
iudicibus pleni opprobriorum & calum-
niarum, de quibus sanctè gloriabantur,
ambulantes in plateis sicut in triumpho
inter contumelias Iesu Christi.

Ece summum statum vitæ spiritua-
lis, de quo cum sanctis Patribus dicere
audeo, quod nihil admirabilius in no-
va & potenti gratia verbi incarnati con-
spici possit, quam videre hominem, qui
in medio paupertatum & suæ domus
ruinarum fruatur in anima sua, pace cæ-
lesti, & qui de nullo alio conqueritur
illis

illis qui ipsum visitant, nec Angelis qui ipsum contemplantur, quàm de eo, de quo sanctus Paulus loquitur, dum pateretur: *superabundo gratia: gaudium me opprimit, excedit culpam measque vires.*

Hæ erant cogitationes Sanctorum, semper loquebantur de tempore afflictionum, sicut de felici tempore, quod vel maximè desiderabant.

In effectu enim per afflictiones fimus quasi similes crucifixo Salvatore in terris, æquamur Martyribus in coelis, & transcendimus Angelos, dum morimur.

Mori & pati sunt consummationes divinæ charitatis, & hæc erat sublimitas verbi incarnati, dum consummaret amorem in cruce inter dolores mortis exclamando: *Consummatum est.*

Angeli non ascendunt ad hanc felicitatem, sed tu potes anima devota. Aspira illuc, cum habeas mortalem & passibilem naturam. Non sufficit imitari Angelos, & amare; fac id, quod est in ipsis inimitabile, ama patiando & moriendo.

Ad minimum conserva te in tali statu
per

per patientiam, dum infirmitates, paupertates aut alia miseria te opprimunt, tuum cor in talibus oppressionibus non finas cadere, & non permitte, ut persecutiones & agitationes mundi te turbent, & tibi demant aliquid de pace tua interiore.

Maximè gere curam, ne turberis propter dolores & inquietudines quae nobis ipsismet radicem habent, quae nascuntur ex nostra corruptione, sicut sunt melancholia, timores scrupulosi, & alia tormenta infirmae & timidae imaginationis, major pars harum in nobis absconditarum miserationum, & incurabilium per humanam industriam, non sunt aliud, quam interior nox cum nubibus in quibus Dæmon format spectra & visiones nobis timores injiciendi.

Non perturberis, nec teras tempus cum ipsis disputando, aut digladiando contra talia chimerica monstra. Expecta solummodo in patientia adventum auroræ, quæ ipsa absque strepitu destruet, & quæ tibi dabit cognoscere errores tuorum timorum & inquietudinum.

Loquetur

Loquor de Sapiaentia, quam Deus ordinariè post tales obscuritates oriri facit apud animas sanctas.

Sapiaentia enim est primus radius luminis gloriæ, & veræ auroræ futuri diei æternitatis.

Hæc est illa aurora, quæ dissipat in imaginatione hominis omnia somnia, chimeras, & ignorantias, quæ rationem ad primævum statum reducit, quæ veritates reddit evidentes, quæ causat virtutis amorem, quæ intrepidum cor facit renasci, quæ reportat spem cum lumine, & quæ in nostro Horizonte apparet, ut nobis annunciet, solem certè ad nos venire, & nos esse in numero Prædestinatorum, qui illum videbunt.

Nunquam turberis, aut in inquietudines decidas ob causam talium secretarum persecutionum, aut volubilium fortunæ accidentium, nec etiam turberis ob tua peccata, & quod in eadem inopinatè relapsus fueris.

Dum enim in aliquem errorem cadis, non clames, nec conqueraris sicut infans qui ad lutum cecidit. Revoca bono modo

do

do te ipsum , & auxilium ipsemet tibi
 presta , dando manum misericordiae,
 quæ tibi suam porrigit : Plora & spera.
 Odio habeas malitiam & debilitatem,
 quæ tui peccati causa fuit , & adora Sa-
 pientiam Dei , qui ex isto tuo statu in-
 felici & probroso suam sciet promere
 gloriam.

Addisce , quod ex majoribus divinis
 actionibus suæ potentia , & amoris scit
 mutare in bonum , malum quod fecisti.
 Dum enim ruborem habes te ipsum vi-
 dendi , contemplare cum admiratione
 intentiones amoris & gratia , quas sua
 providentia meditatur occasione tui er-
 roris.

Time ipsius justitiam & eam fuge,
 sed nunquam aliter eam fuge , quam
 currendo ad ipsius bonitatem. Sentias
 compunctionem sine abiectione cordis:
 habeas resolutionem te in posterum
 melius gubernandi sine impatientia, aut
 desperatione ejus , quod fortè commi-
 sisti.

Quamvis vera contritio conterat
 cor , habet tamen illa aliquales dulcedi-
 nes,

nes, quæ nos sustentant, & quæ eam ostendunt, & distinguunt inter falsam poenitentiam.

Duo certiora signa, quod simus in tali statu in quo nos Deus habere vult, sunt tranquillitas & humilitas: sis certus, quod omne negotium aut actio nimis operosa, etsi sanctissima, fiat sine intentione placendi Deo, quod omnis inspiratio, quæ tibi causat aliquam inordinatam confusionem, non veniat à Spiritu sancto: quod omnis dolor tuorum peccatorum, qui ad aliquam ducit desperationem, veniat infallibiliter ab ipso Dæmone, quod omnis mortificatio, quæ te inobedientem aut superbum efficit, sit consilium proveniens à tuo inimico; Quod omnis humilitas, quæ in te format timorem, quasi nullam haberes sperare veniam, & quod Deus tuas despiciat lachrymas, sit falsa & dolosa, te deducens ad impatientiam, & ad mortem superborum & reproborum.

Tracta te cum contemptu, & maiore severitate, quàm potes, humiliare & confitere, quod sanctitas sit supra tuum
ani.

consilia
sapiant
Omn
43 d

animum, quod sis pusillanimis, ignavus,
& hominum ingratus; Sed non
habeas humilitatem damnatorum, &
non dicas, quod tua salus excedat tuas
vires.

Roga & exora Deum, ut tibi det id
quod tibi mandat, offer te ipsi & pete
ut id quod sibi placet, tibi imponere
mandare velit.

ARTICVLVS SECVNDVS

De Regimine Rationis.

REGULA PRIM A.

*Veritatem eme, & noli vendere Sa-
pientiam. Prov. 23.*

PARAPHRASIS.

*Conare acquirere, & attende, ne vende
id, quod plus valet, quàm omne au-
rum & argentum totius mundi.*

*Eme Veritatem, sed non amitte Sapien-
tiam, non separa has duas virtutes
posside utramque.*

*Ut Veritas sit in tuo ore & loquelis, Sa-
pientia verò in tua mente & cogita-
tionibus; Quando de una vel altera*